

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce **JiNo s. r. o.**, se sídlem Pardubice, Zámecká 17, zastoupeného JUDr. Miroslavem Bělinou, advokátem se sídlem Praha 1, Dlouhá 13, proti žalovanému **Celnímu ředitelství Hradec Králové**, se sídlem Hradec Králové, Bohuslava Martinů 1672/8a, za účasti společnosti **KAVONA, a. s. v likvidaci**, se sídlem Pardubice, Palackého 248, zastoupené Mgr. Milanem Edelmannem, advokátem se sídlem Loděnice, Chrustenice 208, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 10. 2009, č. j. 30 Ca 55/2006 - 130, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě brojí žalobce jako stěžovatel proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 10. 2009, č. j. 30 Ca 55/2006 - 130, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 8. 2006, č. j. 11768-02/06-0601-21. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Celního úřadu Pardubice ze dne 10. 7. 2006, č. j. 4667/06-0663-021, kterým bylo rozhodnuto o zabrání vybraných výrobků (tekutina obsahujících líh) ve smyslu ustanovení § 42 odst. 12 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o spotřebních daních“).

Současně s podáním kasační stížnosti stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. K výzvě Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2010, č. j. 2 Afs 9/2010 - 189, svým podáním ze dne 7. 4. 2010 stěžovatel návrh odůvodnil tím, že usnesením Okresního soudu v Pardubicích ze dne 13. 4. 2006, č. j. 10 C 42/2006 - 43, byla vlastníkem vybraných výrobků určena obchodní společnost KAVONA, a. s. v likvidaci; rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 13. 4. 2006, č. j. 10 C 10/2006 - 50, pak bylo stěžovateli uloženo vybrané výrobky, podléhající zabrání ve smyslu příslušných ustanovení zákona o spotřebních daních, vydat jejich vlastníku. Pokud by byl realizován výkon rozhodnutí, které je napadeno kasační stížností, byla by stěžovateli způsobena nenahraditelná újma, neboť by nebylo možno vydat zabrané výrobky jejich vlastníku ve smyslu zmiňovaného rozsudku. V případě, že by byl proveden výkon rozhodnutí, byl by stěžovatel povinen nést náklady na opatření si vybraných výrobků v rámci výkonu rozhodnutí podle ustanovení § 347 občanského soudního řádu. Vyhověním tomuto procesnímu návrhu by nebyl založen ani rozpor s veřejnými zájmy, ani by se tento krok nějakým způsobem nedotýkal práv nabytých třetími osobami.

Žalovaný k tomuto návrhu uvedl, že s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí. Vyhováním návrhu by došlo k rozporu s veřejným zájmem, neboť dle důvodové zprávy k zákonu o spotřebních daních je kladen důraz na zamezení neoprávněného nakládání s nezdaněnými vybranými výrobky. Nenahraditelná újma nebyla stěžovatelem vyčíslena.

Osoba zúčastněná na řízení se k návrhu stěžovatele nevyjádřila.

Podle ustanovení § 107 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 4 se užije přiměřeně.

Ze shora popsané argumentace stěžovatele je zřejmé, že hrozbu vzniku *nenahraditelné újmy* (§ 73 odst. 2 s. ř. s.) spatřuje v tom, že v případě výkonu rozhodnutí na základě rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 13. 4. 2006, č. j. 10 C 42/2006 - 43, by byl nucen nést náklady na opatření si vybraných výrobků za účelem vrácení jejich vlastníku, když vybrané výrobky, o které jde, podléhají zabránění ze strany celních orgánů. S tímto názorem se Nejvyšší správní soud neztotožňuje. Především je nutno zdůraznit, že přiznání odkladného účinku je zákonem koncipováno jako zcela výjimečný institut fakticky prolamující účinky pravomocných správních či (v případech uvedených v § 107 s. ř. s.) soudních rozhodnutí. Nenahraditelnou újmu, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout, tedy musí představovat výjimečný a závažný stav, který lze v dalším běhu času jen stěží odčinit (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, publikované na www.nssoud.cz). O takový případ se však v nyní projednávané věci nejedná. Je tomu tak především proto, že předmětem rozhodnutí celních orgánů (i řízení před civilním soudem) je věc druhově určená, tedy zastupitelná, tj. tekutina obsahující líh (surový destilát s objemovým procentem ethanolu v rozmezí od 34,4 do 96,3%). Vznik *nenahraditelné újmy* je spjat s věcmi individuálně určenými, tedy takovými, u nichž v případě jejich změny či zániku případná kompenzace jinou věcí nepřichází v úvahu. I za situace, kdy by bylo kasační stížnosti vyhověno (Nejvyšší správní soud je ovšem dalek v tomto okamžiku předjímat výsledek tohoto řízení) a s předmětem sporu by bylo mezitím naloženo některým ze způsobů dle ustanovení § 42 odst. 15 zákona o spotřebních daních, pak stěžovateli nic nebrání uplatnit náhradu škody vůči orgánům veřejné správy ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti dospěl tedy Nejvyšší správní soud k názoru, že stěžovatel neprokázal naplnění definice *nenahraditelné újmy* ve smyslu ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. a nezbylo mu proto, než jeho návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyhovět.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. května 2010

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu